

Obecní noviny

Vydává
Obecní úřad

MYSLOČOVICE

Ročník XVI.

číslo 55

léto 2018

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych vás přivítal u letního vydání obecních novin. Současně bych vás rád seznámil se stavebními akcemi, které letos v Mysločovicích již proběhly, momentálně se realizují, či s těmi, které teprve plánujeme. První stavební akci realizovanou v letošním roce je výstavba nového sportoviště v areálu základní školy. Jak jsem se již zmínil v zimním vydání novin v roce 2017, žádali jsme o další dotaci na tuto stavbu u Zlínského kraje. V rámci vyhlášeného dotačního Programu obnovy venkova nám byla poskytnuta další částka ve výši 919 000 Kč. Termín ukončení výstavby je polovina srpna a škola tak bude mít po 50 letech své existence konečně vlastní hřiště. Ještě v měsíci únoru začal a během března proběhl další projekt, a to oprava kanalizace v části pod hřbitovem. Stavební akci

realizovala firma KOME stavby, s. r. o. za částku 422 901 Kč. Na přelomu měsíce května a června bylo provedeno rozšíření veřejného osvětlení v části obce od ubytovny ke hřišti. Za celkovou částku 80 986 Kč stavbu provedla společnost Montáže EPZ, s. r. o. Z důvodu havarijního stavu chodníků a veškerých zpevněných ploch v areálu základní školy, na který poukázala i Česká školní inspekce, byla z rozpočtu obce uvolněna částka na kompletní rekonstrukci ve výši 642 486 Kč. Tuto akci zajišťuje firma Stavad, s. r. o., hotovo by mělo být na začátku prázdnin. Obdobný problém máme momentálně v mateřské škole, z důvodu finanční nákladnosti v případě kompletní rekonstrukce zpevněných ploch zastupitelé rozhodli, že bude provedena pouze lokální oprava. Celkové přeložení bude navrženo do budoucích let.

Ve stádiu plánování je v tuto chvíli rekonstrukce obřadní místnosti. Opravené prostory by do budoucna měly sloužit jak pro obřady, tak například i pro zasedání zastupitelstva nebo pro konání voleb. K uvedené rekonstrukci jsme přistoupili také z toho důvodu, že na základě rozhodnutí zastupitelů zůstane v Mysločovicích nadále zachována matrika.

Jak jste jistě zaznamenali, odešli nám z obce jak zubař, tak i praktický lékař. Bohužel je toto celorepublikový problém a nebylo možné i přes veškeré snahy tyto služby v Mysločovicích do budoucna zajistit. Co tedy dál s budovou zdravotního střediska? Zastupitelé se shodli, že se nechá zpracovat projektová dokumentace a využije se dotačního titulu k přestavbě na bytový dům. Dotace podporují výstavbu malometrážních bytů a i když si pod pojmem „sociální bydlení“ představujeme většinou ty horší příklady, dotační program dává možnost pronájmu např. seniorům, osobám bydlícím s rodinou nebo matkám s dětmi.

Poslední a nejrozsáhlejší investicí, která se začala připravovat, je odkanalizování obce. Je vyhotovená studie, která nabízí tři varianty: napojení na ČOV v Malenovicích, vlastní čistírny pod obcí nebo jednotlivé čistírny ke každé nemovitosti. Poslední uvedené řešení však zpracovatel pro obec naší velikosti nedoporučuje. Momentálně se jeví nejvýhodněji, jak z důvodu budoucích provozních potřeb, tak i z důvodu kvality čištění, varianta napojení do Sazovic a odvádění odpadních vod na ČOV v Malenovicích.

Toto je výčet těch nejvýznamnějších akcí, které se letos v Mysločovicích realizují. Rád bych vám na závěr popřál co nejpříjemněji strávené dovolené a dětem samozřejmě ty nejlepší prázdniny.

Pavel Žák, starosta obce

Z procházky Pohádkovým lesem 9. června

Letošní úspěchy našich žáků

V každém školním roce se účastníme řady soutěží. Těší nás, že i v letošním roce obsadili naši žáci hned několik medailových pozic, a to

i ve vyšších kolech. Velkou zásluhu na tom mají nejen samotní žáci, ale i jejich rodiče a učitelé, kteří svědomitě připravují děti na náročné úkoly.

Děkujeme všem, kteří naše aktivity s dětmi podporují.

Libuše Kračinová

SOUTĚŽ	KOLO	UMÍSTĚNÍ
Mezinárodní výtvarná soutěž zrakově postižených dětí a mládeže Radost tvořit	mezinárodní	cena pro jednotlivce
Dopravní soutěž mladých cyklistů	celostátní finále	Soutěž proběhne po uzávěrce novin.
Školní časopis roku 2017	celostátní	5. místo
O hanáckého kohóta	krajské	2. místo
Biologická olympiáda	krajské	1. místo
Dopravní soutěž mladých cyklistů	krajské	1. místo pro družstvo starších žáků 1. místo jednotlivci chlapci
Orientační běh	krajské	3. místo (pro jednoho soutěžícího i pro školu)
Školní časopis roku 2018	krajské	2. místo
SUDOKU	krajské	1. místo (kategorie 6. + 7. ročník) 3. místo (kategorie 8. + 9. ročník)
Ekologická olympiáda	okresní	1. místo
Biologická olympiáda	okresní	2. místo
Dopravní soutěž mladých cyklistů	okresní	1. místo pro družstvo starších žáků
Matematická olympiáda	okresní	úspěšní řešitelé
Pythagoriáda	okresní	úspěšní řešitelé ve dvou kategoriích
Dopravní soutěž mladých cyklistů	okrskové	2. místo pro družstvo mladších žáků 1. místo pro družstvo starších žáků + nejlepší jednotlivce
Okno do světa (výtvarná soutěž)	okrskové	1. místo
Recitační soutěž	okrskové	2. místo
Trnečka (pěvecká soutěž)		3. místo
Vorvaň		cena poroty pro fanoušky
Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR		postup v okresním kole

Poznávací pobyt Rakousko – Německo

V letošním školním roce se nám poprvé podařilo realizovat třídní poznávací pobyt v německy mluvících zemích. Díky výrazné podpoře MRB Sazovice, spol. s r. o., pana Václava Kováře a Spolku přátel školy mohli 38 žáků navštívit Salzburg a jeho blízké okolí. Danou lokalitu jsme zvolili pro její bohatou historii a nespočet přírodních krás.

První den jsme poznali Salzburg, Mozartovo rodiště, a jednu z mnoha zdejších kouzelných soutěsek Weißbach.

Druhý den jsme lanovkou vyjeli k největší ledové jeskyni na světě – Eisriesenwelt (přes 40 km chodeb, vstup v nadmořské výšce 1 641 m). Cestou k jeskyni se nám naskýtal nádherný výhled do údolí a na protější skalní masivy. Odpoledne jsme si vychutnali lázeňskou atmosféru městečka Zell am See.

Poslední den jsme vyrazili k proslulému Hitlerovu Orlímu hnízdu. Pod Kehlsteinhaus

Hitlerovo Orlí hnízdo

Cesta k ledové jeskyni

(oficiální název budovy, 1 834 m. n. m.) jsme museli vyjet speciálním autobusem. Poté jsme tunelem přišli ke známému zlatému výtahu (vybudovanému uvnitř hory), jenž nás vyvezl pod vrchol hory, k budově Kehlsteinhaus. Všichni jsme byli ohromeni výhledem 360°. Jen málokdo odolal a nevyužil možnosti lehké turistiky okolo vrcholu.

Na závěr jsme se projeli lodčkou po Königssee – jezeru, které se díky okolním masivním horám podobá norským fjordům. Svou hloubkou a průzračnou vodou patří k nejhlubším a zároveň nejčistším jezerům Německa. Měli jsme štěstí, během plavby nás provázel místní, avšak česky mluvící průvodce. Jeho hra na trumpetu s echem mezi horami byla třešničkou na dortu.

Díky počasí, příjemným lidem a skvělému servisu (autobus, pan průvodce, ubytování, strava) se stal pobyt pro všechny zúčastněné nezapomenutelným zážitkem, za který děkujeme výše zmíněným dárcům.

*Libuše Kračinová,
vychovatelka německého jazyka*

Zprávy z Ječmínku

Jarní čas děti z Ječmínku přivítaly 8. dubna obchůzkou po dědině s máječkem a písničkou. Děvčátka potěšila kytičkami při tradičním Vítání jara každou panímámu a kluci pantáty rozveselili píšťalkami z vrbového proutí. S písničkou Neseme, neseme máječek jsme obešli celou dědinu. Jen veliký vítr nás zlobil a bral nám máječek a mašličky z vlasů děvčátek.

12. května jsme se sešli v sále zbrojnice při celodenním soustředění. Bylo nutno doučit se některé tance a říkadla, docvičit pásma, se kterými vystupujeme. I když práce bylo hodně, všechny děti byly hodné, ukázněné a pilné při

nácviku. Tančilo se, zpívalo, byl ale čas i na hru a legraci.

18. května jsme si při zkoušce rozdali nová žlutá ječmínková trička. Zářili jsme při focení u kostela jak rozkvetlá pampelišková louka.

19. května jsme rozezpívali Hanácké náměstí v Kroměříži při Hanáckém dni. Vystoupili jsme s programem Husopasky na louce, který mají děti v letošním roce nejraději.

Se stejným pásmem jsme se ukázali 24. května při zahájení výstavy „...a já bych se tak ráda vdávala“ v Muzeu Františka Skopalíka v Záhlinicích. Muzeum se nám moc líbilo – měli jsme při čekání na vystoupení čas na prohlídku jeho prostor. A zaujala hlavně „stará škola“. To bylo divení, co k čemu bylo a sloužilo. Po vystoupení jsme přidali svoji oblíbenou písničku pro obveselení obecního.

26. května uspořádalo Městské kulturní centrum v Hulíně 3. ročník přehlídky dětských hanáckých folklorních souborů Hulínské Hanáček. I tady jsme rádi vystoupili a předvedli své pásmo o hrách husopasek a o tom, jak je kluci zlobí. Potlesk jsme sklídili veliký a uznání od pořadatelů.

14. června odjel celý soubor do Tovačova na přehlídku Tovačovské letnice. Už při vystoupení z autobusu jsme zářili svými novými žlutými ječmínkovskými triky. Před samotným vystoupením jsme navštívili tovačov-

ský zámek. Při prohlídce zámeckých komnat vzpomínala šestice nejstarších členů DFS, jak jsme tady byli a vystupovali před deseti lety. Hledali společně prostory, ve kterých se tenkrát fotili. Přehlídka souborů Tovačovských letnic začala v půl čtvrté. My jsme vystupovali dvakrát. Prvním vstupem bylo pásmo Mysločovské královničky, druhým Husopasky na louce. Získali jsme velikou pochvalu za krásu projevu a preciznost provedení. Organizátoři ocenili i početnost účastníků – vystupovalo 28 dětí a mladých z Ječmínku – a hlavně kamarádství a pomoc starších těm nejmenším.

23. června jsme pozdravili strážce z Hlaholu při jejich oslavách založení vystoupením Jabkové. Jsme rádi, že máme starší kamarády, se kterými se rádi setkáváme při společných vystoupeních.

29. června jsme taneční rok zakončili na dvoře u tety Jany tradičním opékáním špekáčků.

Nový taneční rok začínáme poslední srpnový týden. Chystáme Slavnost patnáctiletých a setkání s japonskými tanečnicemi.

Rádi mezi sebou přivítáme všechny děti, které rády tancují, zpívají, vystupují a oblékají se do kroje.

Jana Budišová, vedoucí souboru

Ječmínek před vystoupením v Tovačově

Zápis do Ječmínku
 bude probíhat v pátek
31. srpna od 16.30 hod.
 v sále hasičské zbrojnice.
 Přihlásit se můžete
 také na e-mailové adrese
 budisova_2002@post.cz.

Z minimuzea

Osídlení – čp. 16 v Zádědiní

V domku s doškovou střechou čp. 16 žila okolo roku 1770, kdy probíhalo přidělování čísel popisných, rodina Halova.

Čp. 16 v současnosti

Čp. 16 v roce 1959

Před rokem 1965 byl dům od základů nově postaven

Obraz Františka Úlehly z roku 1928

Tomáš Hala (* 1757), syn Jana Haly z Hostišovské, a **Kateřina** (* 1763), dcera Jana Smolika z Lechotic, měli celkem sedm dětí. Prvním byl syn **Josef** (* 1783), který zemřel, když mu byly dva měsíce, druhá se narodila v roce 1786 dcera **Kateřina**, která se v roce 1810 provdala za **Františka Žúrka** (* 1786) z domku čp. 44. Dalších pět dětí **František** (* 1788), **Jan** (* 1792), **František** (* 1794), **Antonín** (* 1796) i **Tomáš** (* 1800) zemřelo v dětském věku. Jejich otec **Tomáš Hala** zemřel 8. 11. 1804 ve věku 47 let a jeho žena **Kateřina** 4. 2. 1810 v nedožitých 47 letech.

V domku dále bydleli **František Žůrek** (* 1786), syn **Tomáše Žúrky** z čp. 44 a **Marianny Dlabajové** z čp. 4, a **Kateřina** (* 1786), roz. **Halová**. V roce 1811 se jim narodila dcera **Anna**, druhá byla **Barbora** (* 1814), která se provdala v roce 1844 za **Jana Baďuru**, syna **Antonína Baďury** a **Marianny Kračinové** z Lechotic, třetí dcera **Tereza** (* 1820) se provdala v roce 1841 za **Františka Jančíka** (* 1818), syna **Ignáce Jančíka**, pololánika z čp. 34, a **Anny Vaňharové** z Martinic.

V seznamu pro vyměření domovní daně z roku 1820 je u domku čp. 16 uvedeno užívání jedné světnice a jedné komory.

Kateřina Žůrková (* 1786), roz. **Halová** zemřela v roce 1846, její manžel **František Žůrek** (* 1786) v roce 1855.

Další rodinou, která žila v domku čp. 16, byla rodina **Františka Jančíka** (* 1818) a **Terezie** (* 1820), roz. **Žůrkové**, kterým se narodilo sedm dětí. První byl syn **Antonín** (* 1841), který zemřel, když měl rok a půl. Druhý syn **František** (* 1843) se oženil v roce 1872 s **Františkou Janíkovou** (* 1851) z Machovské. Dcera **Antonie** (* 1845) zemřela v den narození, syn **Josef** (* 1847) zemřel v nedožitých šesti letech. Dcera **Veronika** (* 1851) zemřela ve 21 letech. Další dcera, které dali opět jméno **Antonie**, zemřela v šesti letech. Poslední dítě dcera **Anna** (* 1857) se provdala 18. 1. 1876 za **Jana Kováře**, který měl v den svatby 23 a půl roku a byl synem **Ondřeje Kováře** z Miškovice a **Barbory Klimentové** z Hostišovské. Jejich svatba je zapsaná na čp. 68.

Ve Sčítacím operátu z roku 1870 jsou u čp. 16 uvedeni:

Jančík František, nádeník	* 1818
Jančíková Terezie, manželka	* 1820
Jančík František, syn	* 1843
Jančíková Veronika, dcera	* 1851
Jančíková Anna, dcera	* 1857

Osídlení domku čp. 16 pokračovalo rodinou **Františka Jančíka** (* 1843) a **Františky**, roz.

František Jančík, nar. 1898

Janíkové (* 1851) z Machovské, dcery **Josefa Janíka** a **Anny Fryštacké**. Narodily se jim čtyři děti: první přišla na svět dcera **Františka** (* 1873), která měla za svobodna syna **Františka** (* 1898), ten se oženil s **Žofií Korotaszovou** z Tarnopolské oblasti. Druhý se narodil syn **Josef** (* 1875), který zemřel, když měl dva a půl roku. Po něm přišla na svět dcera **Mariana** (* 1879), které se za svobodna narodil syn **Josef** (* 1903). Poslední dítě **Anežka** (* 1885) zemřela v jedenácti letech na záškrt.

Růžena Jančíková, nar. 1923

Ve Sčítacím operátu z roku 1880 jsou uvedeni:
 Jančík František, domkař * 1843
 Jančíková Františka, jeho žena * 1851
 Jančíková Františka, dcera * 1873
 Jančíková Mariana, dcera * 1879

V domku čp. 68 v Kostelní ulici, později zvané Sakrovská, u dcery Anny (* 1857), provdané Kovářové je uvedeno úmrtí Františka Jančíka (* 1818) v roce 1883 i jeho manželky Terezie, roz. Žůrkové (* 1820), která zemřela v roce 1884. Jejich dcera Anna, provdaná Kovářová (* 1857) zemřela v roce 1895.

V třídní knize školního roku 1891/92 je zapsaná Anežka Jančíková (* 1885), ve školním roce 1892/93 je uvedena Mariana Jančíková (* 1879).

František Jančík (* 1843) zemřel v roce 1909. Vdova Františka Jančíková (* 1851), roz. Janíková z Machové zemřela v roce 1913 na souchotiny.

Další rodinu založili v domku čp. 16 **František Jančík** (* 1898), syn svobodné matky Františky Jančíkové (* 1873), a Žofie, roz. Korotaszová. Měli dvě dcery. První byla Růžena (* 1923), která se provdala za Josefa Šestáka z Hostišové. Druhá se narodila Jiřina (* 1926), ta si vzala v roce 1950 Josefa Strnadla (* 1924) ze Lhotky.

Při budování vodovodu z Podhůří v roce 1931 je s požadavkem k připojení zapsán František Jančík (* 1898) s uvedením potřeby vody pro pět osob a v hospodářství pro 2 ks velké a 2 ks malé.

V roce 1932 byl František Jančík (* 1898) zvolen v obecních volbách do obecního zastupitelstva.

Jeho maminka Františka Jančíková (* 1873) zemřela v roce 1939.

Za druhé světové války v příkazu sadby a kontingentu brambor z roku 1943 je uveden u čp. 16 František Jančík (* 1898).

V seznamu z roku 1950 jsou u čp. 16 uvedeni:
 Jančík František, domkař * 1898
 Jančíková Žofie, jeho žena * 1897
 Strnadel Josef * 1924
 Strnadlová Jiřina * 1926

Do rodiny **Josefa Strnadla** (* 1924) a Jiřiny, roz. Jančíkové (* 1926) se narodila dcera Jiřina (* 1951), která se provdala za Jiřího Bartka z Tečovic, v roce 1957 se narodil syn Josef, ten se oženil s Dagmar Kalivodovou (* 1961). V roce 1982 se jim narodil syn Tomáš. Manželství bylo rozvedeno a Josef Strnadel (* 1957) se podruhé oženil s Libuší Urbanovou (* 1965). Ve druhém manželství Josefa Strnadla (* 1957) se v roce 1996 narodil syn Filip.

Josef Strnadel (* 1924) byl v roce 1957 zvolen za člena rady MNV.

V roce 1958 zemřel František Jančík (* 1898).

František Jančík (* 1898) a Žofie (* 1897)

Žofie Jančíková, František Jančík, Růžena, babička Františka Jančíková (* 1873) a Jiřinka

Jiřina Jančíková na národní slavnosti v roce 1946

Jiřina Strnadlová s malou Jiřinkou

Jiřina Jančíková a Josef Strnadel

V seznamu z roku 1960 jsou uvedeni:

Jančíková Žofie, vdova	* 1897
Strnadel Josef	* 1924
Strnadlová Jiřina, manželka	* 1926
Strnadlová Jiřina, dcera	* 1951
Strnadel Josef, syn	* 1957

Do pléna MNV byl v roce 1960 zvolen Josef Strnadel (* 1924).

Před rokem 1965 byl dům čp. 16 od základů nově postaven, od roku 2006 má novou fasádu a v roce 2018 byla na domě zhotovena nová střecha.

V roce 1978 zemřela vdova Žofie Jančíková (* 1897). V roce 1987 zemřel Josef Strnadel (* 1924), Jiřina Strnadlová (* 1926) zemřela v roce 1996.

V současné době žijí v domě čp. 16 **Josef Strnadel** (* 1957), **Libuše Strnadlová** (* 1965) a **Filip Strnadel** (* 1996).

*Staré hanácké právo v roce 1977,
zleva: Marie Jančíková, Jaroslav
Jančík, Jindřich Mikulenka,
Josef Strnadel, Jiřina Strnadlová*

*Na hasičské slavnosti,
zleva: František Hanák, Žofie
Jančíková, Bohumil Zapletal,
František Jančík*

Marta Doleželová

Cykloturistická expedice Bílé Karpaty

TJ Sokol Mysločovice, z. s. i pro tento rok organizoval cykloturistickou expedici. Letošním plánem bylo poznat další zajímavá místa nám blízkého pohorí Bílých Karpat, která jsme v minulém roce kvůli nepříznivému počasí navštívit nestihli.

Během třídenní sportovní akce jsme tedy navštívili zalesněné oblasti našeho československého pohraničí. Původní plány byly dojet do místa samého z domova, ale protože jsme tentokrát byli pouze tři, přijeli jsme do horské oblasti vozidlem a své první kilometry absolvovali již v Chráněné krajinné oblasti Bílých Karpat. Příroda v těchto místech, jež byla v roce 1996 zapsána do chráněných biosférických rezervací UNESCO, nevykazovala žádné zjevnější narušení přírodní rovnováhy

a lesních společenstev a první etapa vedla do města Brumova se zříceninou brumovského hradu. Po prohlídce centra města, hradu a malém občerstvení v místní hospůdce, kde jsme ještě zhlédli hokejové utkání našeho reprezentačního týmu na MS v hokeji, se vydáváme zpět do místa ubytování – rekreačního zařízení Královec. Úzká asfaltová silnice s množstvím zatáček místy mírně a místy strmě stoupá do nadmořské výšky nad 600 metrů, kde se nachází naše dočasné přívětivé ubytovací zařízení. K dispozici máme kompletně vybavenou chatku i s kuchyňkou k případnému využití, nicméně pomalu zapadající slunce nás nabádá k jiné činnosti. Nedaleko místa našeho pobytu se nachází rozhledna Královec, a tak spěcháme, abychom stihli neopakovatelné pohledy na západ slunce. Mimo tuto kouzelnou podívanou se před námi na přístupné 18 metrů vysoké rozhledně otvírají překrásné výhledy na vrcholky Bílých Karpat, Vizovických vrchů a Javorníků a jako na dlani máme pod sebou i město Valašské Klobouky. Setmělo se a jdeme spát.

Druhá etapa nás směřuje po zelené turistické značce a po hranici se Slovenskou republikou na vyhlídku Ploščiny, poutní místo Dělanovec a od rozcestníku Požár se vydáváme sjezdem na slovenskou stranu Bílých Karpat. Vesnice Červený Kameň nás přivítá úžasným výhledem na Červenokamenské bradlo, které nám připomíná krajinu z filmů slavných indiánských májovek. V obci navštívujeme i místní kostel a projíždíme okolo památníku obětím nešťastné letecké havárie z roku 2015, kdy zde při srážce dvou letadel zahynulo sedm členů posádky a parašutistů. Následně stoupání nás novou asfaltovou cestou v hustém lese

vede nejkrásnějšími místy oblasti. Vršatecké bradlo je cílem výletníků a turistů z blízkého i dalekého okolí. Téměř v jeho středu se nachází zřícenina hradu Vršatec, kterou nezapomeneme navštívit. Výhled do krajiny Pováží a na Strážovské vrchy na slovenské straně je důkazem o strážní funkci tohoto hradu v daleké historii. Občerstvení v nedalekém penzionu nám dodá sil pro další část cesty a tentokrát vyjždíme směrem na Moravu. Lesní cesty jsou v příjemném počasí plné turistů a po několika ujetých kilometrech jsme zpět v civilizaci. Vesnice Nedašova Lhota a Návojná nás překvapují svojí upraveností, čistotou a kvalitními cestami. V Návojně odbočujeme opět na turistickou cestu a vydáváme se do strmého kopce, kde se nachází naše přechodné bydliště. Cesta je opravdu náročná a dáváme za pravdu místnímu obyvateli, který se divil, kam že to s koly jedeme, když tam nevyjede prý ani „lakatoš“ ☹. Prudké stoupání však trvá jen asi dva kilometry a už se znovu nacházíme na zpevněné cestě do rekreačního střediska. Opět navštívujeme nedalekou rozhlednu a tím končíme krásně prožitý den.

Ráno nás opouští náš kamarád Petr, jenž pokračuje s přáteli turistickým pochodem zdolávat jižnější část Bílých Karpat, a my po zjištění, že nás už také celkem bolí nohy, po krátké úvaze a malé ranní projížďce skládáme svá kola do dopravního prostředku a vracíme se přes lázně v Luhačovicích k domovu.

Poznali jsme opět kousek naší přírody i té na slovenské straně Bílých Karpat, upevnili pohybem své zdraví a kondici a příští rok se doufám zase někam podíváme.

Zdeněk Gazdov

Pro chvílku oddechu

3	1	2		9	5		7	6
5		9	1		7		8	2
4		7	2	6	3	5		
9			7			2	4	
	2	8		1			9	3
	3		9	8	2		5	7
	4	5	6				3	1
1	7		3	5	8	9		4
8		3	4	2		7		5

	1	5	2				8	
2	9	6			3	7		1
7	3	8	1		4	2	5	6
1	2		8	4	6		3	
5	8	3	7		9	1		4
	7	4	3	1			9	2
		7	4			6	2	
3		1		5	2		7	
9	4		6		8	3	1	

Co se děje u hasičů

Krásné – i když trochu sušší – léto všem od hasičů! A co se událo? 23. dubna se konal sběr železa a koncem měsíce začaly probíhat Floriánské poutě po okolních vesnicích, které zástupci našeho sboru každoročně navštěvují u našich okrskových sousedů.

16. května jsme pořádali tradiční oslavy svatého Jana Nepomuckého, obecního patrona, s procesím k místní kapli a poté obvyklým ob-

čerstvením v sále hasičské zbrojnice. Letošní účast v kostele byla trochu nižší než v loňském roce, u kaple však již čekali někteří spoluobčané a na zbrojnici jsme se sešli v hojnějším počtu na příjemné pobesedování se sousedy. Týden nato v neděli 27. května se konala pouť. Bohužel se nepodařilo zajistit hospodu na zbrojnici, i tak ale byla účast hojná a děti spokojené s velkou nabídkou kolotočů a střelnic.

V červnu jsme spojili síly napříč obecními spolky a vytvořili pro děti Pohádkový les. Uskutečnil se v sobotu 9. června. Účast byla velká, jak z naší vesnice, tak i z okolí. Děti dostávaly a plnily úkoly, sbíraly razítka. Za to byly odměnou sladkosti – krásné perníčky od paní Matochové, děti si mohly upéct špekáčky, nabízeli jsme jim třešně a pití. Paní Jurášková malovala na obličej a nikdo neodcházel bez obrázku. Vyšlo dobré počasí a všichni byli spokojení. Mohli jste potkat Pata a Mata, Trautenberka a Krakonoše, vodníka, Křemílka a Vochomůrku, čarodějnici od perníkové chaloupky, vílu nebo Večerníčka. Doufám, že jsem na nikoho nezapomněla. Velký dík od všech patří za ideové vedení Markétě Jančíkové a její rodině za podporu. Moc děkujeme.

Hasiči všem děkují za pomoc na proběhnutých akcích, dětem přejí krásné vysvědčení a hlavně přenášdné prázdniny plné slunce, zábavy, dovolených a super táborů.

Žaneta Holíková, starostka SDH

Z pohádkového lesa

Nejstarší členové Ječmínku na zámeckých schodech v Tovačově

